

Mosina, 16 lipca 2021 r.

SG.0012.5.2021

**Pani
Małgorzata Kaptur
Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Mosinie**

Stanisław Paweł Pruszkiewicz

Na podstawie § 84 ust. 2 Statutu Gminy Mosina niniejszym wnoszę uwagi do „protokołu pokontrolnego” Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Mosinie, niedatowanego, otrzymanego w dniu 17 czerwca 2021 r.

I. Uwagi wstępne

Przedmiotowy „protokół” nie stanowi odzwierciedlenia jakichkolwiek czynności kontrolnych. Jest to jedynie enumeratywne wskazanie różnych pism i dokumentów oraz zbiór insynuacji i pomówień pod adresem Burmistrza Gminy Mosina. Brak jest wskazania jakichkolwiek ustaleń poczynionych przez Komisję. Część zatytułowana „ustalenia” stanowi jedynie wypisanie otrzymanych przez Komisję dokumentów, natomiast „podsumowanie” wbrew tytułowi stanowi opinie, insynuacje i zbiór pytań retorycznych członków Komisji bez jakiegokolwiek związku z treścią dokumentów.

Całość twierdzeń Komisji Rewizyjnej opiera się na tym, iż autorzy protokołu sprowadzają pojęcie ulicy w tym przypadku ul. Sosnowej w miejscowości Pecna do powierzchni utwardzonej w terenie zurbanizowanym. Wskazać natomiast należy, iż o przeznaczeniu nieruchomości decydują zapisy ewidencji gruntów i budynków, natomiast przebieg „ulicy” wyznaczany jest stosowną uchwałą rady gminy w przedmiocie nadania nazwy ulicy. W przedmiotowej sprawie określana przez członków Komisji Rewizyjnej jako „leśne przedłużenie ulicy Sosnowej” działka ewidencyjna nr 266/2 obręb Pecna stanowi użytek DR – droga. Ponadto nazwa ulicy Sosnowej została nadana stosowną uchwałą Rady Narodowej Miasta i Gminy w Mosinie z 1988 r. i te dokumenty są rozstrzygające w przedmiocie określenia przebiegu ulicy Sosnowej a nie prywatne wyobrażenia niektórych radnych.

Stwierdzić zatem należy, iż wszelkie wywody w protokole stanowią próbę ukrycia faktu, iż radni Rady Miejskiej w Mosinie zarówno obecnej jak i poprzednich kadencji mieli pełną świadomość zakresu planowanej inwestycji i czynnie brali udział w jej zatwierdzeniu i zabezpieczeniu środków finansowych.

Ponadto treść rekomendacji Komisji Rewizyjnej wypełnia ustawowe znamiona czynu zabronionego określonego w art. 238 w zw. z art. 13 § 1 kk tj. usiłowanie zawiadomienia

o niepopelnionym przestępstwie. O niezasadności stawianych zarzutów świadczy chociażby fakt, iż kontrolujący nie potrafili wskazać żadnego rzekomego „czynu” Burmistrza Gminy Mosina, którego miał się dopuścić ograniczając się do zacytowania przepisu penalizującego. Ponadto Komisja Rewizyjna sama popada w sprzeczność co do rzekomej straty poniesionej przez Gminę tj. czy wyniosła ona kwotę 241 818, 00 zł czy też 2 231 818,00 zł.

Wskazać również należy, iż treść protokołu świadczy o braku wiedzy o podstawach porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Wielokrotnie użyte sformułowanie o „interesie prawnym” radnego Waldemara Wiązka nie zostało w żaden sposób uzasadnione. Wskazanie na art. 25a ustawy o samorządzie gminnym jest co najmniej kuriozalne. Nie jest to żaden przepis prawa materialnego, z którego osoba ta mogła by wyprowadzać jakikolwiek prawny obowiązek ulub uprawnienie.

Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 lipca 2016 r. (II OSK 2679/14) *„Jednostka ma interes prawny jeżeli na podstawie obowiązujących przepisów prawa ubiega się o konkretyzację uprawnienia lub wobec jednostki organu administracji publicznej podejmuje władczą ingerencję ograniczenia (cofnięcia) uprawnienia lub nałożenia obowiązku publicznoprawnego. Zarówno w doktrynie prawa administracyjnego jak*

i w orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że interes prawny powinien być sprawdzalny obiektywnie, indywidualny, konkretny, a także aktualny.”

Podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 listopada 2016 r. (II OSK 1026/16): *„o tym, czy podmiot ten ma interes prawny, nie może decydować jedynie sama wola tego podmiotu, z różnych przyczyn zainteresowanego prowadzeniem tegoż postępowania. Interes prawny nie jest tożsamy z interesem faktycznym, który oznacza, że określony podmiot jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, lecz to "zainteresowanie" nie znajduje oparcia w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, które stanowiłoby podstawę żądania stosownych czynności organu administracji. Cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny, sprawdzalny obiektywnie, jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.”*

II. Uwagi do podsumowania

1. Insynuacje o braku pełnej wiedzy Rady Miejskiej na temat szczegółów inwestycji nie zostały oparte na jakichkolwiek podstawie i sprowadzają się tylko i wyłącznie do nieznaności prawa i niezrozumienia terminu „ulica”, o czym była mowa już wcześniej. Brak znajomości porządku prawnego RP przez niektórych radnych nie może stanowić podstawy do twierdzenia, iż Rada Miejska nie posiadała wiedzy w danym zakresie. Należy rozróżnić brak informacji od braku zdolności do jej zrozumienia.
2. Sformułowanie o „procedowaniu inwestycji blokowo” całkowicie niezrozumiałe w świetle pozostałej treści „protokołu”, zatem odniesienie się do niego jest niemożliwe.
3. „Kontrolujący” nie wskazali jakie formalności „przeanalizowania” zgłoszonej inwestycji nie zostały dopełnione i w szczególności z jakiego przepisu prawa powszechnie obowiązującego wynika konieczność dopełnienia tych formalności. Zarzut zatem sprowadza się tylko i wyłącznie do nie spełnienia jakiś bliżej nieokreślonych oczekiwań „kontrolującego”.

4. Parametry techniczne inwestycji są ustalane na etapie projektów wykonawczych i realizacji inwestycji. Wstępne założenia mogą się różnić od ostatecznych ustalonych przez projektanta z uwagi na uwarunkowania miejscowe. Burmistrz nie sporządza projektów wykonawczych i ogólnie wskazywane parametry są tylko i wyłącznie orientacyjnymi szacunkami. Wskazać należy, iż ani Radni ani Burmistrz nie są władni do podejmowania decyzji ustalającej parametry techniczne każdej inwestycji. Takie kwestie zawsze winny być ostatecznie ustalane przez osoby posiadające stosowne uprawnienia. Zarzut o ryzyku procedowania inwestycji w taki sposób jest zatem całkowicie niezrozumiały.
5. Brak wskazania, jaka dokumentacja w ocenie „kontrolującego” winna uzasadniać uznanie inwestycji za priorytetową.
6. Inwestycja została zrealizowana na działce drogowej – symbol DR, a nie tak jak próbuje wmawiać „kontrolujący” na użytku leśnym.
7. Insynuacje o „beneficjencie” inwestycji są całkowicie niezrozumiałe. Inwestycja pozostaje własnością Gminy. Jak już wyżej wskazano Waldemar Wiązek nie posiada żadnego interesu prawnego w realizacji inwestycji. Burmistrz zatem kategorycznie zaprzecza, aby mógł mieć wiedzę o kuriozalnych zarzutach o „beneficjencie inwestycji” i „interesie prawnym” skoro wynikają one tylko i wyłącznie z niezajomości prawa.
8. Zarzut odnośnie intencji Waldemara Wiązka co do zwiększenia wartości nieruchomości jest tylko i wyłącznie czystą spekulacją, ponadto nie odnosi się w żaden sposób do działalności Burmistrza. Na marginesie należy wskazać, iż wzrost wartości nieruchomości nie stanowi znamion czynu zabronionego.
9. „Kontrolujący” stawia interes pojedynczego mieszkańca gminy w opozycji do interesu publicznego. Brak jest jednak jakiegokolwiek uzasadnienia tej dychotomii podziału. W szczególności „kontrolujący” nie wskazał, w jaki sposób zrealizowana inwestycja stoi w sprzeczności z interesem publicznym.
10. Realizacja każdej inwestycji prowadzi do zmniejszenia posiadanych środków finansowych. Jest to zatem czysty truizm. Ponadto wskazać należy, iż za wybudowanie sieci mediów, z których korzysta „kontrolujący” również zapłaciło całe społeczeństwo gminy, chociaż nie wszyscy mieszkańcy korzystają z tych fragmentów infrastruktury.
11. Stawka opłaty za nieczystości płynne dla wszystkich mieszkańców w sieci Aquanet będzie wzrastała w każdym przypadku, jeżeli inwestycja będzie realizowana poza strefą ochronną ujęcia wody.
12. Zarzut o nierozwiązanych problemach wodno-kanalizacyjnych na terenie gminy jest czystym populizmem. Oczywiście winno być, iż jedną inwestycją nie da się rozwiązać wszystkich problemów, jak również nie da się zrealizować pełnej sieci w jednym momencie. Natomiast, aby docelowo wybudować pełną sieć wodno-kanalizacyjną na terenie gminy należy podejmować szereg pojedynczych inwestycji.
13. Twierdzenie kontrolującego sprowadza się do pomówienia Burmistrza o popełnienie czynu zabronionego. Jedynymi organami w Rzeczypospolitej Polskiej do stwierdzenia popełnienia przestępstwa są sądy powszechne, a nie Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej. Wobec faktu, iż Burmistrz nigdy nie został skazany za poświadczanie nieprawdy, takie twierdzenia „kontrolującego” mają na celu tylko i wyłącznie naruszenie dóbr osobistych Burmistrza oraz stanowią wypełnienie ustawowych znamion czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 kk.

14. „Kontrolujący” ponownie błędnie twierdzi, iż działka drogowa stanowi teren leśny. Wynika to albo ze skrajnej ignorancji i niewiedzy „kontrolującego”, albo skrajnie złej woli.
15. Nie wskazano na jakich „słownych deklaracjach” opierały się działania gminy.
16. Infantylny, populistyczny pytanie retoryczne „kontrolującego” nie wymagające dalszego komentarza.
17. Organizacja pracy w Urzędzie Miejskim należy do wyłącznej kompetencji Burmistrza. Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym urząd gminy jest organem pomocniczym tylko Burmistrza. Czynienie insynuacji bez jakichkolwiek podstaw co do zmian personalnych w urzędzie w świetle przeprowadzanej „kontroli” stanowi tylko i wyłącznie próbę bezprawnej ingerencji radnych w organizację pracy urzędu.
18. O realizacji inwestycji decydował poprzedni Burmistrz Jerzy Ryś. Na okoliczność tę nie wpływa w żadnej mierze potencjalna możliwość wstrzymania realizacji inwestycji przez obecnego Burmistrza. Brak jest jednak podstaw do wstrzymywania realizacji inwestycji tylko dlatego, iż któryś z radnych nie rozumie pojęcia „ulica” i z tego powodu próbuje rozmyć swoją odpowiedzialność za podjęcie przez Radę Miejską decyzji o realizacji przedmiotowej inwestycji.

III. Uwagi do „rekomendacji”

Rekomendowanie przez „kontrolującego” złożenia zawiadomień do prokuratury potwierdza tylko całkowitą nieznaną przez „kontrolującego”. Brak jest wskazania jakiegokolwiek czynu, którego miałby się dopuścić Burmistrz, jak również poprzedni burmistrz Jerzy Ryś. Zacytowanie przepisu ustawy karnej nie stanowi uprawdopodobnienia wypełnienia ustawowych znamion czynu zabronionego. Całość zarzutów „kontrolującego” wyrażonych w protokole sprowadza się tylko i wyłącznie do pretensji w związku z realizacją inwestycji ocenianej przez kilku radnych z punktu widzenia bieżącej walki politycznej.

IV. Podsumowanie

Całość pisma zatytułowanego „protokół pokontrolny” nie stanowi wyraz jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej przez Komisję Rewizyjną a jedynie zbiór pomówień pod adresem Burmistrza pisanych pod a priori założoną tezę. Wskazać należy również, iż „protokół” nie został sporządzony przez Komisję Rewizyjną tylko jednoosobowo przez radnego Andrzeja Raźnego. Pozostali członkowie Komisji Rewizyjnej w ogóle go nie tylko nie podpisali, ale nawet nie wiadomo, czy zapoznali się z jego treścią, gdyż jak sam radny Raźny wskazuje jedynie domniemuje ich akceptacji.

2
Przemysław Mieloch
BURMISTRZ
Przemysław Mieloch